

<https://printo.it/pediatric-rheumatology/RO/intro>

Sindroame Dureroase La Nivelul Membrelor

Versiunea 2016

8. Durere patelofemurală - durerea de genunchi

8.1 Ce este această boală?

Durerea patelofemurală este cel mai frecvent sindrom de suprasolicitare din pediatrie. Sindroamele din acest grup sunt rezultatul mișcării repetitive sau susținute la o anumită parte a corpului, în special articulații și tendoane. Aceste afecțiuni sunt mult mai frecvente la adulți (cotul jucătorului de tenis sau de golf, sindromul de tunel carpian, etc.) decât la copii.

Durerea patelofemurală se referă la apariția durerii în regiunea anterioară a genunchiului în urma activităților fizice care suprasolicită articulația patelofemurală (articulația formată de rotulă cu partea inferioară a femurului-osul coapsei).

Când durerea genunchiului este însoțită de schimbări în țesutul suprafeței interioare (cartilaj) din rotulă, se utilizează termenul medical „condromalacie patelară” sau „condromalacia patellae”.

Există multe sinonime pentru durerile patelofemorale: sindrom patelofemural, dureri de genunchi anterior, condromalacie de rotulă, condromalacie rotuliană.

8.2 Cât este de frecventă?

Este foarte rară la copiii sub 8 ani, devenind progresiv mai frecventă la adolescenți. Durerea patelofemurală apare mai des la fete. De asemenea, poate fi mai frecventă la copiii cu o angulare accentuată a genunchilor, cum este genu valgum (în formă de X) sau genu varum (în formă de paranteză), precum și la cei cu afecțiuni ale rotulei din cauza nealinierii și instabilității.

8.3 Care sunt principalele simptome?

Simptomele caracteristice sunt durerea anterioară de genunchi, care se agravează la activități de genul: alergare, urcat sau coborât de scări, poziția „pe vine” sau la sărituri. Durerea este, de asemenea, agravată de o poziție prelungită șezând cu genunchiul îndoit.

8.4 Cum este diagnosticată?

Durerea patelofemurală la copiii sănătoși se diagnostichează în urma examenului clinic (testele de laborator sau investigațiile imagistice nu sunt necesare). Durerea poate fi reprodusă (provocată) prin compresiunea rotulei, sau prin împiedicarea mișcării ascendente a rotulei când mușchiul coapsei (cvadricepsul) se contractă.

8.5 Cum putem trata boala?

La cei mai mulți copii fără boli asociate (cum ar fi tulburări angulare ale genunchilor sau instabilitate patelară), durerea patelofemurală este o condiție benignă care dispare de la sine. Dacă durerea interferează cu practicarea sporturilor sau a activităților zilnice, inițierea unui program de întărire a musculaturii coapsei poate ajuta în acest sens. Aplicarea de gheață poate ameliora durerea apărută după exercițiile fizice susținute.

8.6 Cum este influențată viața de zi cu zi?

Copiii trebuie să ducă o viață normală. Nivelul lor de activitate fizică trebuie să fie ajustat pentru a se evita apariția durerii. Copiii foarte activi pot folosi o genunchieră.

10.1 Ce este această boală? Cuvântul „osteocondroză” înseamnă „moartea osului”. Se referă la un grup divers de boli cu cauză necunoscută, caracterizat prin întreruperea fluxului sanguin către centrul de osificare al oaselor afectate. La naștere, oasele sunt în mare parte formate din cartilaj, un țesut moale care este înlocuit în timp cu un țesut mai mineralizat și mai rezistent (osul). Această înlocuire începe în anumite zone din fiecare os, așa numitele centre de osificare,

răspândindu-se cu timpul în restul osului.

Durerea este principalul simptom al acestor afecțiuni. În funcție de osul afectat, boala primește denumiri diferite.

Diagnosticul este confirmat prin investigații de imagistică. Radiografia evidențiază fragmentarea osului („insule” în os), distrugere osoasă (rupere), scleroză (creșterea densității osului care este „mai alb” pe radiografie) și reosificare (formare de os nou), cu redefinirea conturului osos.

Deși poate suna ca o boală gravă, este destul de comună la copii și, cu excepția cazului în care se produce afectarea extensivă a șoldului, are un prognostic excelent. Unele forme de osteocondroză sunt atât de frecvente că sunt considerate o variație normală a dezvoltării osoase (boala Sever). Alte afecțiuni pot fi incluse în grupa „sindroame de suprasolicitare” (bolile Osgood-Schlatter, Sinding-Larsen-Johansson).

10.2 Boala Legg-Calvé-Perthes
10.2.1 Ce este această boală? Această boală implică necroza avasculară a capului femural (partea osului coapsei cea mai apropiată de șold).

10.2.2 Cât este de frecventă? Nu este o boală frecventă, fiind raportat 1 caz la 10.000 de copii. Este mai frecventă la băieți (4-5 băieți pentru fiecare fată afectată), în intervalul de vârstă 3-12 ani, dar mai ales la copiii de 4-9 ani.

10.2.3 Care sunt principalele simptome? Majoritatea copiilor prezintă șchiopătare și grade variabile de durere la nivelul șoldului. Uneori durerea nu este prezentă deloc. De obicei este afectat un singur șold, dar în aproximativ 10% dintre cazuri boala este bilaterală.

10.2.4 Cum este diagnosticată? Mobilitatea șoldului este afectată și poate fi dureroasă. Radiografiile pot fi normale la debut, dar mai târziu apar modificările prezentate în introducere. Scanările osoase și imagistica prin rezonanță magnetică detectează boala mai devreme decât radiografiile.

10.2.5 Cum putem trata boala? Copiii cu boala Legg-Calvé-Perthes trebuie neapărat trimiși într-o secție de ortopedie pediatrică. Investigația imagistică este esențială pentru stabilirea diagnosticului. Tratamentul depinde de severitatea bolii. În cazuri foarte ușoare,

supravegherea cazului poate fi suficientă, deoarece osul se vindecă de la sine, cu puține sechele.

În cazurile mai severe, tratamentul are ca obiectiv menținerea capului femural afectat în articulația șoldului, astfel încât, când începe formarea de nou țesut osos, capul femural să își recapete forma sferică.

Acest obiectiv poate fi atins, în grade variabile, prin purtarea unei orteze de abducție -la copiii mai mici- sau prin corecția chirurgicală a formei femurului (osteotomie, tăierea unui fragment de os pentru a menține capul femural într-o poziție mai bună) -la copiii mai mari.

10.2.6 Care este prognosticul? Prognosticul depinde de gradul de implicare a capului femural (cu cât mai puțin cu atât mai bine), precum și de vârsta copilului (prognostic mai bun sub vârsta de 6 ani).

Recuperarea integrală durează 2-4 ani. În general, aproximativ două treimi dintre șoldurile afectate au rezultate anatomice și funcționale bune pe termen lung.

10.2.7 Cum este influențată viața de zi cu zi? Limitările pentru activitățile de zi cu zi depind de tratamentul aplicat. Copiii aflați în observație trebuie să evite suprasolicitarea șoldului (sărituri, alergare). Cu toate acestea, trebuie să continue o viață normală, pot merge la școală și pot participa la alte activități care nu includ purtarea de greutăți.

10.3 Boala Osgood Schlatter Această afecțiune rezultă din traumele repetate exercitate de către tendonul patelar asupra centrului de osificare a tuberozității tibiale (o mică creastă osoasă prezentă în partea superioară a piciorului). Boala este prezentă la aproximativ 1% dintre adolescenți și este mai frecventă la persoanele care practică sport. Durerea se accentuează în timpul activităților fizice: alergare, sărituri, urcat sau coborât de scări sau stat în genunchi. Diagnosticul se stabilește pe baza examenului fizic: sensibilitate sau durere foarte caracteristică, însoțite uneori de tumefiere la locul de inserție al tendonului rotulei pe tibie.

Radiografiile pot fi normale sau pot evidenția mici fragmente de os în regiunea tuberozității tibiale. Tratamentul implică reglarea nivelului de activitate pentru a evita apariția durerii, aplicarea de gheață după sport și odihnă. Această afecțiune se vindecă cu timpul.

10.4 Boala Sever Această afecțiune este numită și „apofizita calcaneană”. Este o osteocondroză a apofizei calcaneene a osului călcâiului, datorată probabil tracțiunii produse de tendonul lui Achile. Este una dintre cele mai frecvente cauze de durere în călcâi la copii și adolescenți. Ca și alte forme de osteocondroză, boala Sever este legată de activitatea fizică și este mai frecventă la sexul masculin. Debutul său este, de obicei în jurul vârstei de 7-10 ani, cu dureri în călcâi și, ocazional, cu șchiopătări după exercițiile fizice. Diagnosticul se face prin examenul clinic. Tratamentul nu este necesar; singura măsură care se impune este ajustarea nivelului activității fizice și, dacă aceasta nu ajută, utilizarea unei protecții pentru călcâi. Această afecțiune se vindecă cu timpul.

10.5 Boala Freiberg Această afecțiune descrie osteonecroza capului celui de-al doilea metatarsian la nivelul piciorului. Cauza sa este, probabil, de natură traumatică. Nu este o boală frecventă și afectează mai ales adolescențele. Durerea se intensifică cu activitatea fizică. Examenul fizic evidențiază sensibilitate sub capul metatarsianului II și uneori chiar tumefiere. Diagnosticul se confirmă prin radiografie, dar modificările radiologice pot apărea abia după două săptămâni de la debutul simptomelor. Tratamentul include repaus și utilizarea unui suport metatarsian.

10.6 Boala Scheuermann Boala Scheuermann sau "cifoza juvenilă" este o osteonecroză a apofizei spinose a corpului vertebral (osul aflat la periferia de sus și de jos a fiecărei vertebre). Este mai frecventă la băieții adolescenți. Cei mai mulți copii cu această afecțiune au o postură greșită, cu sau fără dureri de spate. Dacă apare durerea, aceasta este în legătură cu activitatea și poate fi calmată prin repaus. Diagnosticul este suspectat la examenul fizic (angulare ascuțită la nivelul spatelui) și este confirmat prin radiografii. Pentru a primi un diagnostic de boală Scheuermann, copilul trebuie să aibă neregularități ale plăcilor vertebrale și o „angulare” anterioară de 5 grade la cel puțin trei vertebre consecutive.